

קבלן קשיש מתלאכיב הוא נושא דגל הימין בהפגנות יחיד שהוא עורך.

במשך שבועיים עמד אדם מבוגר מול בית המישפט העליון בירושלים והפגין בקריאה להתפטרות השופטים העליונים יצחק כהן ואהרון ברק. הסיבה — השניים חתומים, ביחד עם האלוף (מל) — יונה אפרת, על מסקנות ועדת החקירה לעניין הטבח במחנות הפליטים בניירוח.

האיש אינו יצחק שמואלי, המפגין הימני המוכר, אלא אחר.

המפגין הוא אבנר ארליך, קבלן תלאכיבי בן 69, שהחליט להקריש את זמנו לפעילות פוליטית. כצד הימני של המפה, משום שכדבריו, בתכריכים לא מכניסים כסף, עברתי מספיק.

איש רב פעלים. אין זו הפעילות הראשונה של ארליך, שופט בבית הדין לעבודה, ולשעבר יושב ראש אירגון הקבלנים והבונים. מגיל 14 הוא הצטרף לבית"ר, ישב בכלא האנגלי, היה באצ"ל, מאז שנת 1969 היה



מפגין ארליך עידוד, ילודה יהודית

מפעילי התנועה למען ארץ ישראל השלמה, ואף שימש כמזכ"ל שלה. היה שותף לכל ההתנחלויות הנוקיות והלא חוקיות של גושאמונים, למרות שהוא רחוק מהדת. "במעלה אומים בניתי את בית הכנסת. גם בסבסטיה הקמתי את המיבנה הטרומי הראשון, אחרי שהגעתי לטשט דרך ההרים". הוא רכש קרקעות בגדה, שעליהן הוקמו ההתנחלויות שערייתקווה א' ואלקנה ג'. הוא היה חבר בתחיה, אירגן את הוועד לעצירת הנסיגה מסיני, היה עם הסטודנטים הצעירים על האגדרטה כימית, כשהוא משקיע בכך יותר ממיליון לירות, ואירגן ועד בשם אריק שרון לביטחון עכשיו.

אחרי כל זה הקים ארליך את הוועד הציבורי למילחמה בדו"ח ועדת החקירה, וקיבל רישיון להפגנה מול גישכות השופטים העליונים. קהל רב גילה התעניינות וביקש לחתום, אומר ארליך, שמירצו ושטף דיבורו אינו מסגיר את גילו. הוא מתכוון ללכת בתום ההפגנה לח"כים ולדרוש בחינה מחודשת של דו"ח הוועדה ושל חוק ועדות החקירה ככלל.

ומה הלאה? ארליך אינו מתכוון להפסיק. הפרוייקט הבא שלו הוא עידוד הילדה היהודית בארץ על-ידי תמיכה ישירה של ממשפחות יהודיות מחו"ל. "כבר דיברתי עם ח"כים על כך", מטיח ארליך.

משפט

שעות של שופט

השופט שיתחרר חלק מהעצורים, אך סירב לשחרר את יתרם בטענה כי יתכן שטעה בהחלטתו הקודמת. חבורה של שישה צעירים נעצרה

# המיזודה שהרגיזה את צ'אושקו



שתי מיוזרות, וכאשר הגיעו לישראל קיבלו רק מיוזרה אחת.

## שימלה על הקיר

בנייה חופשו את המיוזרה ואחר כך פנו לחברת העופה לכתוב את מיכתבם באנגלית, אחר כך נתבקשו לשלוח מיכתב נוסף, הפעם ברומנית.

ביום השני שעבר הוזעק שגרירנו ברומניה באופן רחוף למישרד החוץ בבוקרסט. כאשר הגיע לשם, נמסרה לידיו מחאה חריפה של שילטונות רומניה על פריצה למישרד חברת העופה הרומנית בתלאכיב, והוצאת מכונת טלקס מתוכה. השגריר הגדהם שלא הבין כלל במה מדובר, התקשר מייד עם מישרד החוץ בירושלים, ושם הצליחו לברר כי מדובר במיוזרה שאברה לזוג ישראלי.

כרוחב כנייהודה 97 בתלאכיב, שהיה אז בקומה שנייה ברירת-מגורים. אולם המישרד היה תמיד שומם. הדלת היתה נעולה ועליה היו מודבקים מיכתבים ופתקים אחרים שחיכו שם לגואל. לצידם הרביקה עורכת-הדין גם את צו העיקול שהוצא נגד החברה על-ידי מרשיה. מכיוון שההליכים נמשכים זה שנים אחדות, התברר לפתע כי חברת העופה פתחה מישרד חדש באותו

# בגלל חוב על אובדן מיזודה עוקלה מכונת-טלקס של חברת העופה הרומנית, והדבר גרם לתקרית דיפלומטית

בניין עצמו, בקומת-הקרקע. במישרד ניצבו שולחנות אחרים, שטיח מהוה ושימלה רומנית רוקמה היתה תלויה על אחד הקירות. הפעם היה מה לעקל תמורת החוב, וכחודש מרס השנה הגיעו פקדי ההוצאה-לפועל מלווים בעורכת-הדין כדי לבצע את העקול. בעוד הפקידים מסבירים למנהל המישרד, שהציג את עצמו כמר ריודה, במה מדובר, גילתה עורכת-הדין מכונת טלקס עתיקת-יומן נקצה המישרד. היא הצביעה עליה, והפקידים ביצעו את הפעולות הדרושות כדי לעקלה. הם הסבירו למר ריודה כי אם לא ישולם החוב תוך עשרה ימים, יחזרו למקום ויוציאו את המכונה למכירה.

כחודשיים אחרי העיקול טרם שולם החוב, ולכן הגיעו בשבוע שעבר עובדי ההוצאה לפועל כדי להוציא את המכונה. היה זה יום הראשון בשבוע, והמישרד היה סגור. בסמכותם לפי החוק, פרצו הפקידים במפתח מותאם למישרד, העמיסו את המכונה על מכונת, נעלו אחריהם את המישרד ועזבו.

למחרת בבוקר הוזעק שגרירנו ברומניה אל מישרד החוץ הרומני. ברורים רבים נדרשו כדי להגיע למסקנה כי הפריצה נעשתה בחוק, וכי חברת העופה הרומנית יכלה לפתור את הבעיה בקלות, על-ידי תשלום סכום החוב לזוג נאמן.

בשלב זה לא ברור עדיין כיצד תסתיים תקרית דיפלומטית מוזרה זו, אבל תושבי ישראל הנוסעים לבקר ברומניה מוטב שיזכרו, כי אין מי שייפצה אותם על אובדן מיוזרות-ביטוסת המבוצעות על-ידי חברת העופה הלאומית של רומניה. אילנה אלון

המשיכו בהליכים. גם על פסק-הדין לא היתה כל תגובה, ולכן הגישה אותו עורכת-הדין לביצוע במישרד ההוצאה-לפועל. סכום התביעה הגיע כשלב זה לעשרת אלפים שקל.



## המכונה המעוקלת

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

יש מיוזרות דיפלומטיות, ויש כנראה גם מיוזרות הגורמות לתקריות בין מדינות. מיוזרה מסוג השני היא זו של הזוג משה ורחל נאמן בתלאכיב. בני הזוג, אורחי ישראל ילידי רומניה, נסעו ב-1980 לבקר בארץ מולדתם.

אולם כל פיצוי לא התקבל. אחרי חצי שנה של ציפיה, פנו הזוג נאמן לעורכת-הדין ציונה כספי, וביקשו כי היא תסדיר עבורם את הפיצוי בדרך מישפטית.

עורכת-הדין הגישה תביעת לכית' המשיכו בהליכים.

כאשר חזרו לישראל, הטעינו בבוקרסט על מטוס חברת טארום המישפט נגד חברת טארום, וביקשה לפצות את מרשיה בסך של 3432

כדי לעקל משהו הראוי למכירה, ביקרה עורכת-הדין במישרד החברה

עד תום ההליכים באשמה של פריצה למיפעל תדיראן וגניבת 51 מכשירי-טלוויזיה ציבעוניים. הנאשמים ישנו במעצר מאז ספטמבר 1982, ובמרס השנה ביקש עורך-הדין נאמן בטיטו את שחרורם של שניים מן הנאשמים בערובה. השופט רודי ולך שקל את הדברים, נעתר לבקשת

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

כדי לעקל משהו הראוי למכירה, ביקרה עורכת-הדין במישרד החברה

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

כדי לעקל משהו הראוי למכירה, ביקרה עורכת-הדין במישרד החברה

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

כדי לעקל משהו הראוי למכירה, ביקרה עורכת-הדין במישרד החברה

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

כדי לעקל משהו הראוי למכירה, ביקרה עורכת-הדין במישרד החברה

היתה בקצהו של מישרד זה. עורכת החוב, וביום א' פרצו עובדי ההוצאה-לפועל למישרד.

מצבם של השניים ששוחררו. בכנות מרובה כתב השופט בהחלטתו: "יתכן שטעיית הוא טען כי לא יתכן ששחרורם או מעצרו של נאשמים ייקבע על פי מול או מיקריות. לא מישחק מזל. בית-המישפט העליון, מפוי של השופט גבריאל כר, (המשך בעמוד 50)

הסתובבו חופשיים, והתביעה לא יעיצה על שחרורם, והיתר נתרו